

la humanitat

PORTAVEU D'ESQUERRA REPUBLICANA DE CATALUNYA

Barcelona, abril 1985

Vol. III, 3.ª Època, Núm. 73/100 ptes.

Re-elegit Secretari General pel XIVè Congrés d'ERC

H. Barrera i Costa parla de futur en el seu parlament d'acceptació

Companyes, companys,

Moltes gràcies per aquesta renovació de la confiança que m'heu atorgat aquesta tarda i no cal que us digui que intentaré ser-ne digne.

No vaig ara, a les deu de la nit, quan ja fa quaranta vuit hores que vàrem iniciar les nostres tasques, a fer pròpiament un discurs. Crec d'altra banda que tot el que havia de dir en el Congrés ho he dit ja en les meves anteriors intervencions, en el meu informe d'ahir, en la meva defensa de la proposta de Reforma d'Estatuts i finalment en la meva intervenció no fa gaire quan he explicat el que creia que calia fer en aquesta nova etapa.

Voldria dir només que tots nosaltres, i és bo em penso de recalcar-ho, si fem política i si estem a Esquerra Republicana, ara el 1985, no és pas per interès personal, amb l'esperança de guanys o beneficis, perquè és evident que el que està amb nosaltres amb aquest esperit, a hores d'ara ja s'haurà adonat que s'ha equivocat. Hi estem perquè creiem de debò en els nostres principis; perquè creiem realment que el problema de Catalunya no té solució sense sobirania plena, sense autodeterminació; perquè creiem, per exemple en aquest moment, que el problema de evitar la guerra nuclear és el problema més important que té plantejat la humanitat; perquè creiem que la llibertat és el més important dels béns, que sense llibertat no hi ha cap societat acceptable; perquè creiem que cal eliminar els privilegis, els antics i els nous; perquè creiem que tota la sobirania resideix en el poble i no podem acceptar que ningú, ni Rei ni militars ni jutges, volguin sostreure'n una part, ni podem acceptar evidentment que la sobirania del poble de Catalunya estigui en altres mans que les dels propis catalans; perquè creiem, en fi, que cal acceptar la realitat, cal adonar-se del que és possible i del que no és possible, però que en cap cas no cal ajupir-se. Nosaltres no ens ajupim davant de ningú; ni davant dels que tenen els canons a casa nostra; ni davant dels que tenen els míssils i les bombes a l'estranger; ni davant dels que tenen els diners; ni naturalment davant dels que, massa sovint encara, ens tracten com una nació sotmesa. Per nosaltres per tant, ja que lluitem per ideals, guanyar o perdre eleccions no és que no sigui important, però no és allò fonamental. Preferim guanyar, treballarem per guanyar i esperem que un dia guanyarem, però no, per no guanyar desseguida, plegarem o ens desinteressarem. Els que quedem al Partit, crec que hem demostrat que som capaços d'aguantar, i que, repeteixo, res ens fa ajupir ni res doblegarà aquesta voluntat. Cal dir també que no és necessari sempre guanyar les eleccions per assolir resultats i per fer una tasca positiva. Creiem que nosaltres amb resultats molt mediocres des del 1977, hem fet tanmateix una tasca positiva pel país en moltes ocasions més o menys importants. No es tracta ara d'intentar valorar-ho, però cal dir que hem fet, tanmateix, una tasca positiva. Crec que allò important és el judici que ens pot merèixer a nosaltres mateixos la nostra acció i estem segurs que un dia o altre no solament la història, sinó també els electors ens faran justícia. Per tant, companys, amunt els cors! Continuem convençuts que fem una feina que considerem útil, que considerem necessària, que Esquerra Republicana no ha acabat encara la seva tasca al servei del país. Estic segur que amb l'esforç de tots, Esquerra Republicana continuarà essent un Partit que ajudarà, que almenys ajudarà a edificar aquella Catalunya més pròspera, més justa i més lliure que els nostres fundadors van evocar.

Moltres gràcies a tots.

Nou Consell Nacional

Militants que han estat elegits Consellers Nacionals en el XIVè Congrés d'E.R.C. en aplicació de l'article 45, apartat g) dels vigents estatuts del Partit.

Josep Lluís Alonso i Torras (Casal «Josep Irla»); Manuel Anglada i Ripoll (Mora la Nova); Emili Anguela i Franch (Casal Liberal); Carles Anguela i Sant (Manresa); Antoni Augué i Soler (Sabadell); Germà Baig Conesa (Figueres); Joan Berdolet i Beltràn (Casal «Jaume Aiguader»); Miquel Belles i Anaya (Secretaria); Ramon Bilbeny i Ruiz (Casal «Renaixença»); Francesc de Paula Brillas i Quilez (Casal del Clot); Ricard Casanovas i Sarsanedas (Ripoll); Xavier Casassas Miralles (Secretaria); Joan Comalada i Godó (Casal «Pau Casals»); Manuel Comas i Segura (Tarragona); Jacint Corderas i de Borjas (Casal «Josep Irla»); Joaquim Falcó i Rovira (Llançà); Josep Ferràn Ferrés (Baix Camp); Joan B. Fonollosa i Guardiet (Secretaria); Josep Fornell i Armengol (Casal «Pau Casals»); Joan Garcia i Castellet (Casal «Català-Martinenc»); Jaume Gils i Matteu (Tarragona); Pere Grive i Martínez (Vallès Oriental); Sebastià Homs i Padriosa (Terrassa); Josep Juan i Rosell (Casal «Rovira i Virgili»); Andreu Martí i Bori (Secretaria); Josep Maria Merino i Coll (Reagrupament); Dolors Minguillón i Ribe (Casal «Pau Casals»); Josep Pallàs i Guivernau (Casal «Jaume Aiguader»); Ramon Pellicer Torell (Baix Camp); Ernest Pérez Más (Casal Liberal); Joan Pey i Pujol (Olot); Jaume Portell i Crusats (Vic); Jordi Pou i Vidal (Casal «Pau Casals»); Rafel Prats i Vila (Montcada i Reixac); Cristià Puig José (Secretaria); Josep Puig Novella (Casal Martí Novella); Monserrat Raurell i Jané (Casal Liberal); Josep Reverter i Mombiola (Sabadell); Albert Riera i Burges (Centelles); Francesca Riera i Forn (Molins de Rey); Joaquim Roges i Feliu (Casal del Clot); Agustí Roig i Capafons (Baix Camp); Jordi Rull Claus (Secretaria); Pere Serra i Sellarès (Osona); Joan Siso i More (Montcada i Reixac); Joan Solè i Gordo (Tarragona); Ramon Teixidor i Pla (Casal «Català-Martinenc»); Josep Tramunt i Bussom (Sabadell); Joaquim Triadú i Vila-Abadal (Casal «Francesc Macià»); Joan Vendrell i Compte (Mora la Nova).